

ಅಂಗ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅರಮನೆ

ಎಬ್ಬಿಸಿ ಹೊಡಿತಾರೆ!

ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಒದುತ್ತಿದ್ದ,
ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗ ಧೀರಜ್ ಇಡ್ಕಿದ್ದಂತೆ
ಒಂದು ದಿನ ‘ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ
ಹೋಗೋಳ್ಲಾ!’ ಎಂದು ಅಳುತ್ತು ನಿಂತ!
‘ಯಾಕೆ? ಪುಟ್ಟು ಏನಾಯ್ತು?!’ ಎಂದು
ತಲೆ ನೇವರಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದೆ. ಅವನು
‘ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹೊಡಿತಾರೆ!’
ಅಂದ. ‘ಯಾಕೆ ಹೊಡಿತಾರೆ?
ನಿನೇನಾದ್ದು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದೆಯಾ?!’
ಎಂದು ಅವನ ತಾಯಿ ಕೇಳಿದಳು.
‘ಇಲ್ಲಮ್ಮೆ! ನಾನು ಸುಮ್ಮನೇ ಮಲಗಿದ್ದೂ,
ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಎಬ್ಬಿಸಿ ಹೊಡಿತಾರೆ!’ ಅಂದ.

ಕೆ.ಜಿ. ಭದ್ರಜ್ಞವರ

ಯಾವ ಬುದ್ಧಿ?

ನನ್ನ ನಾದಿನಿ ಮಗ ಚೆನ್ನು ಯೋ, ದಸರಾ ರಚೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ತಿಂಡಿಯೇ
ಆಗಲಿ, ಉಟಪ್ಪೆ ಆಗಲಿ ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದುದ್ದೇ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅವನಿಗಿಷ್ಟವಾದ
ದೋಸನೆ ಒಂದೆಲಗ ಚಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿ. ಅವನಿಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ತಿನ್ನಲು ಕೊಟ್ಟರೆ,
ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಟಮಿನ್,
ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ
ಕೂದಲ್ಪಿಗೆ, ಚೆಮ್ಮಕ್ಕೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ
ಆಗುವ ವ್ಯಯೋಜನದ ಬಗ್ಗೆ
ವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವು.
‘ಒಂದೆಲಗ ತಿನ್ನುವುದು ಬುದ್ಧಿ
ಬೆಳವಣಿಗೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು.
ಷುತ್ತಿನಿತ್ತು ಒಂದೆಲಗ ತಿನ್ನಬೇಕು’
ಅಂದೆ. ತಕ್ಕಣ ಅವನು ‘ಎಂಥಾ
ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆಯತ್ತೆ, ಒಳ್ಳೆಯ
ಬುದ್ಧಿಯೋ?’ ಎಂದು ನನ್ನನೇ
ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡಿದೆ! ಅದಕ್ಕೆ
ನಗುವೇ ನನ್ನ ಉತ್ತರವಾಯಿತು.

ಬಿ.ಎಸ್. ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ

